

zonsondergang naar Bombana zou komen om de zaken te regelen --- "Moet Mbala met me meekomen?" vroeg ik --- "N-nee," zei Mangbaw, "een huwelijk is strikt genomen een mannenpalaver," en ik zag dat hij aarzelde --- "Het opperhoofd Engwanda heeft ook nog de wens uitgedrukt om tot de ceremonie van de bloedbroederschap van de hele clangroep Bokoi met u over te gaan," zei Mangbaw zichtbaar opgelucht --- "Als de jager twee speren tegelijk gooit, zal hij noch de ene noch de andere antiloop raken," zei ik vormelijk en Mangbaw knikte en ging weg. Die avond kwam ~~Mbala~~ Mbala niet. Toen ik alleen lag te lezen en daarna in het donker lag te roken, miste ik haar. ~~Niet zo zeer~~ Ik had haar alleen maar graag bij me gehad, zo maar. Toen wist ik dat ik van haar hield. Ze was een van de zeldzame vrouwen ^{Bij wie} ~~ik~~ ik me rustig ~~voelde~~ voelde...

... De lange magere gestalte van het opperhoofd Engwanda had een mantel van soepele luipaardehuid over de schouders, hij zat ineengedoken over mij in de kring der notabelen, die ik niet duidelijk kon zien, alleen als het vuur opvlamde bemerkte ik het rode schijnsel dat schaduwen wierp op de rij gezichten, blinkend van olie, onbeweeglijk als Boedha's met erachter de zwarte muur van het woud, aan alle kanten was oerwoud, en achter mij, beangstigend dichtbij alsof men in mijn rug hakte, het vochtige ploffen van machetes in vlees, het gekraak van beenderen, het hijgen van de mannen en de stank van het opengesneden olifantekadaver, een allesoverheersende drekstank drong in mijn neus ~~stank~~, en toen haalde Engwanda een mes uit zijn gordel, nam mijn linkerpols in ^{DE} ~~zijn~~ hand en met een snelle beweging streek hij even met het staal over mijn huid, ik zag een streep bloed, ik voelde bloed van mijn arm lopen, de notabelen staken hun linkerpols vooruit en Engwanda deed hetzelfde bij hen, langzaam schreed hij voorbij de notabelen, die staarden als gebalsemde lijken en toen kwamen ze een voor een naar me toe en ze drukten de snede in hun pols tegen de mijne en telkens voelde ik een vreemde beklemming en tegelijk vreugde over me komen, deze mensen en al hun nakomelingen beloofden mij trouw totterdood, altijd zou ik bescherming kunnen vinden in hun huis, voedsel, drank en onderdak, zo vaak en zo lang ik wilde, vanaf dit ogenblik was ik geen westerling meer, ik was nu totaal opgenomen in een geheime sekte, ik onderging nu de inwijding, sacraal, archaisch, eeuwen cultuur vielen van mij af en met hevig

kloppend hart scheurde ik mijn hemd, trok mijn shorts aan stukken en op zijn gestrekte armen gaf Engwanda me een luipaardehuid die ik met een reep ongelooid leer om mijn lendenen bond en toen ging een kalebas rond met gegiste palmwijn, iedereen dronk een slok en spuwde 'm in het vuur dat siste en dampte, de drank brandde in mijn mond, de nasmaak was zuur en sterk en toen zag ik Mbala uit de duisternis treden, ze was naakt, ze blonk van de olie, haar haren waren met kralen versierd, ze hield de armen dicht tegen het lichaam gestrekt, haar borsten stonden rechtop, de godin ~~Mama~~ ^{PARVATI}, dacht ik en hield de adem in en keek, ik kon niet ophouden met kijken, HAAR ZE HAD GEEN VIER ARMEN EN HAAR TONG EN BORSTEN WAAREN NIET MET BLOED BEVLEKT ze knielde ^{ALLEEN} voor mijn voeten ~~Mama~~, ik trok de reep ongelooid leer los en liet de luipaardehuid zakken, ik had haar sedert tien dagen niet meer gezien en toen ik snel in haar drong sloeg ze de armen om mijn hoofd en alleen haar vingers in mijn nekharen bewogen en de notabelen begonnen te praten, ze dronken beurtelings van de kalebas en ze bekeken ons niet maar we mochten geen geluid maken om onze totems niet te wekken, het was alsof duizendjarige taboe's mijn organen bevalen, want tijdens het hoogtepunt ging alleen een reeks jeukende schokken door mijn onderlichaam, een stroom genot die niet tot mij scheen te behoren maar die de laatste adem uit mijn longen drukte en ik gaf geen geluid en bewoog niet, alleen spieren spanden en ontspanden zich in mij en Mbala lag naast het vuur, met gesloten ogen en alleen het inwendige sidderen wees erop dat haar orgasme plaatsgreep, toen stond ik op, de wereld draaide, en wankelend bond ik de luipaardehuid opnieuw om, ging in de kring zitten en Mbala kwam naar me toe, hief de huid op en reinigde me met een lap zachtgeklopte boomschors die Engwanda haar gegeven had, ik zag haar borsten glanzen van mijn zweet, ik rook de olie die aan mij kleefde, maar ze keek me niet in de ogen en ~~Mama~~ ^{TOEN} het gedaan was ging ze weg, haar rug was grijs van de as, en toen haalde Engwanda een beursje te voorschijn en sprak de Woorden uit Die Niet Aarzelend Mogen Uitgesproken Worden : " Dit is het geschenk der goden dat het oog laat zien tot achter de zon, het oor verbindt met de geluiden die alleen de geesten der voorouders kunnen horen, de neus de geuren laat ruiken die alleen welgevoede jachthonden onrustig maken en de voeten vleugels schenkt voor de tocht naar het Onbekende Land Waar de Totems Zwijgen, de stem zal dan weerklinken als het geloei van de mannetjesbongo, ieder gebaar zal blijven bestaan, de duisternis zal opgeheven worden en de grote geheimen onthuld... " en terwijl ik een beetje poeder aannam dat

naar beendermeel en gemalen kiezel smaakte, hoorde ik hoe de mannen achter mij de ijzeren staven door de brokken olifantsvlees boorden en de vrouwen er giechelend palmolie met pilipili over goten die straks zou kussen en walmen in de gloeiende as van de rij vuren die nu door de jonge ~~krachten~~ mannen aangeblazen werden en waarvan de vlammen de open plek in het woud en de jachthutten verlichtten, links van mij zag ik de twee zware slagstanden met bloederige wortels liggen en ik was trots, want na twee schoten was de olifant gevallen, zes uur lang hadden we zijn spoor gevolgd, we waren van kop tot teen met modder bespat, maar toen de twee schoten kort na elkaar weerklonken en het gekraak van takken, de zware plof en het hoge getrompet, was alle vermoed^{dheid}enis van ons afgevallen, en toen de grote groep mannen aankwam en onder gelach en gejoel de boompjes had omgehakt, de struiken, de lianen, en toen de vrouwen ngongobladeren hadden geplukt voor de jachthutten, de oude mannen brandhout hadden gehakt en wij, de jagers, ons in de rivier hadden gewassen en verse palmwijn gedronken tot onze magen bol stonden, was de nacht ingevallen en nu zaten we in de kring met gesloten ogen, roerloos te wachten en ik weet niet hoe lang het duurde voor het kwam maar opeens dacht ik: De blijdschap is grasachtig, boomachtig, blauw, stralend, beweeglijk, diafaan, ze geeft schubben, haren en pluimen... en terzelfdertijd was het alsof een ijskoude, zeer beweeglijke witte slak tegen mijn maagwand omhoogkroop in de richting van mijn strottehoofd, ik dacht, ik krijg het koud, ik bevries, als de slak in mijn keel komt zal ik ~~aanvallen~~ ^{TRAAG} stikken en ik begon hevig te klappertanden, maar iets gaf mijn wilskracht het bevel om er zich tegen te verzetten en ik zei: kom warmte, kom nu, kom notus calor, en de wereld werd ^{LANGZAAM} met een ~~geel~~ geel waas overtrokken en een warmte zoals ik er nog nooit een gevoeld had, nam bezit van mij als een ~~stamtelende~~ ^{HEVIGE} vrouwenhand en tegelijk leek het alsof alles rondom mij een bewustzijn kreeg, ik werd alwetend, een machtige amplificator werd op ieder van mijn zintuigen geënt, muren die tussen mij en de werkelijkheid gestaan hadden, verdwenen opeens, oneindig veel details besprongen in een onderdeel van een seconde mijn waarneming, mijn aandacht kon niet meer kiezen, ze omvatte alles tegelijk, ik werd opgenomen in het Grote Bewustzijn, rond ieder geluid zweefde een halo van trillingen, ik voelde mijn gewrichten bewegen als geoliede kogellagers, mijn aderen waren een netwerk van buizen waar het bloed doorheen gestuwd werd, mijn hart was een pompstation dat dag en nacht werkte, trilde, zoemde, met onzichtbare zuigers, klep-

pen, drijfstangen, het speeksel op mijn tong vloeide heen en weer als op een hellend vlak dat langzaam door een machine bewogen wordt, de hemel was ^{NU}purper, gesluiert ^{NET} ~~als~~ wierookdampen, mijn oog was een telescoop die de kalme kringloop van het heelal panoramisch omvatte, ik zag de aardbol met ^{omheen} ~~errond~~ de wolken, de winden, het weer, de sterren, de leegte, alles in goed afgetekende lagen, bewogen door de Levensstroom die opeens vlak boven mij een blad van een boom deed vallen en ik wist waarom het blad viel, ik wist waarom de boom die specifieke vorm had en toch liet deze wetenschap me onverschillig, de betrekking tussen deze twee feiten was voor mij zo eenvoudig, zo vanzelfsprekend, dat iedere wetenschap voortaan overbodig was, iedere aangeleerde wetenschap was totaal waardeloos geworden, Goed en Kwaad hadden nooit bestaan, de taal werd opnieuw kreet, ik had nooit geleefd, mijn bewustzijn werd nu pas geboren, het was alsof een duivelse kracht me tot ^{hoog} ~~dan~~ toe een sterk verdovingsmiddel had toegediend dat mijn gevoeligheid voor indrukken geatrofieerd had en dat nu opeens werd opgelost in een luciditeit die me altijd was geweigerd geworden, ik voelde me niet langer eenzaam, vervreemd in mijn omgeving geworpen, ik werd er één mee en als ik bewoog was het alsof ver buiten mij elke spier in een veerkrachtig etui verschoof en ik zag het lymfevocht klimmen, de zenuwdraden schokjes krijgen, de hersenen golven uitzenden als ^{GEPROJECTEERDE} ~~Wolven~~ ^{OP} een microscoop-en-Röntgenfoto, ik bekeek de rug van mijn hand en het was alsof ik ~~Wolven~~ ^{BE} een maanlandschap wandelde, ik sprak de letter **B** uit en het klonk als een sonore gongslag, Mbala overhandigde me een stuk vlees en ik rook onrijpe palmnoten, groen pilipilisap, krakende zoutkorrels, weë proteïnen, het voorsocratische oerelement Vuur, alles duidelijk gescheiden-en-toch- verenigd en toen ik in het vlees beet, zag ik de vezels breken als op een sterk vergroot filmbeeld, ik volgde het proces van de vermenging met speeksel, de gekauwde brok gleed met een schurend geluid door mijn slokdarm en viel met een plons omlaag ~~waar~~ in de grot waar het maagsap als duizenden strijdmieren de brok overdekte, Mbala overhandigde me een kroes bier en ik rook hop, gist, gerst, suiker en water, ze veegde mijn mond af en het gaf een geluid als ski's in verse sneeuw, jij bent de Vrouw, dacht ik, en alle personen rond mij werden allegorische figuren in de grote Moraliteit van de Aarde, wat mij overkwam, moest noodzakelijk de hele wereld overkomen, Napoleon was nog niet geboren, Christus rustte in een spermatozoön dat zweefde in een baan om Uranus, tweehonderdduizend slaven sleurden steenblokken aan voor

farao Cheops, diep uit de aarde steeg opeens een golf doodskreten, hoog gegil van angstige vrouwen, de ruiters van de Apokalyps verschenen aan de vier windstreken als GRANIETEN Kolossi, maar toen ik slikte, kraakte mijn trommelvlies oorverdovend, rood, het visioen van Ezechiël verdween en ik voelde een golf frisse lucht lichtgroen langs de slijmvliezen van mijn neusgaten strijken, en toen de trommelaars aarzelend de eerste slagen op de tamtam gaven, kreeg ik een schok, ik sprong op, mijn hart begon te stuwen en te zuigen en ik werd Ritme en toen de tamtams frenetiek begonnen te bonzen tot in mijn beendermerg, strekte ik beide armen zijdelings uit en begon te dansen, alleen, langzaam, wulps, nauwkeurig, in vervoering, nooit miste ik een maat, mijn spieren werkten soepel, krachtig, onfeilbaar, ik sprong, ik zweefde, als ik de aarde even raakte, was het alsof een rubberkussen onder mijn voetzolen me afduwde, mijn hart klopte nu rustig, mijn longen waren machtige blaasballen, vermoeienis ^{dheid} kon me niet aantasten, ik maakte meterhoge lichtsprongen, de miljoenen wezens rondom mij verenigden zich IN RIJEN, IN HOEDEN, IN FALANXEN en samen dansten we de rituele dans van de Aarde, het Vuur, het Licht, de Adem, het Bloed, god had nooit bestaan, god zou nooit bestaan, we waren almachtig, we zongen, schreeuwden, aanriepen, aanbaden, daagden uit, scholden, kropen, wentelden, sprongen opnieuw, zweefden telkens, sloegen om ons heen, grepen elkaar vast, betastten elkaar, kusten elkaar, streelden elkaar, likten elkaar, schoklachten, sniklachten, sprongen door het vuur, sloegen het ritme van de tamtam op de aarde die gensters afgaf, bootsten de stormwind na, de luipaard, de Stier, ik zocht vrouwen, moest een vrouw hebben, riep : Mbaaalaaa ! een RATELEND geluid als een sneltrein door een tunnel, een hand greep de mijne, mijn armen verlengden zich tot in het oneindige, we vielen, de aarde bewoog, de bomen zwaaiden, de maan begon om haar as te wentelen, ik omvatte een koel lichaam, een hand nam oneindig zacht de eikel van mijn fallus, fijn, glad, gevoelig, jeukend, wellust! wellust!, het gestrekte lichaam onder mij werd een pas ontschorste jonge boom, nat, een gevild dier, mijn moeder, mijn dochter, Thalassa, Maria, Gaia, haaa! schreeuwde ik, ik voelde de gulp lava en met een knal spatte ik uit elkaar tot atoomsnieuw in de kosmos...